

a teremtés szünetében, ahol minden úgy van, ahogy kell. Ennek a bemutatása lett a cél akik „született lúzerek, vagy éppen olyanok, akik szorult helyzetük ellenére is találtak kiutat a gödörből” (idézet a rádió honlapjáról). Aztán a fiatalok világában nagy testi súllyal jelen levő erőszakról esik szó (megtudjuk, hogy a mai fiatalok erőszak semmiben sem különbözik a hajdanától, lásd *A Pál utcai fiúk*), végül pedig megismerkedünk a fahéjalmával. Szóval, mint mondtam, igen széles a spektrum, ahonnan a műsor szerkesztői válogatnak, de hát ez nem baj, és ha odafigyelünk, sok fontos infót is hallhatunk. Például, kedves férifibarátaim, hogy az az igazán jó kis kék tableta, amelyik (ha próbából szétharapjuk) keserű - ez ugyanis azt jelenti, hogy van benne hatóanyag is, nem csak kosz és bevonat. Nos, Ephraim Kishont szavaival élve: „Íme a cím (esetünkben: tudnivaló). Néha érdemes a hosszú és vontatott fejezeteket (esetünkben: kritikákat) is végigolvasni.”

(Szombat délelőtt, MR1 Kossuth rádió, 2008. október 18.)

Balkon

A szám tartalmából:

- „Néhány ember fejlődik csak, a többi mindig ugyanolyan marad” Ligetfalvi Gergely mistelbachi interjúja Hermann Nitschcsel
- Nemes Z. Mária: A bécsi titanizmus – Alfred Hrdlicka: A titán és az élet színpada
- Mestyán Ádám: Gyilkosság vagyok – Jan Fabre: L'Ange de la Métamorphose
- Hajdu István: Kiáramlás és delez – 1968 hatása a kortárs magyar képzőművészetre Secession and Magnetism – The Effects of 1968 on Contemporary Hungarian Art
- Baglyas Erika: Az élet mint kényszerzubbony – Tarr Hajnalka: Pedig menteset kértem
- Csatlós Judit: From Friesland (you know?) – Az ismeretlen európaiak
- Kurt Kaindl fotográfiai utazása Karl-Markus Gauß szövegeivel
- Sipos Melinda: White Magic: Pixelache (Helsinki)
- Lénárd Anna: Állat... A III. Debreceni Nemzetközi Művésztelep kiállítása
- Cserba Júlia: Üvegképek – Josef Albers kiállítása
- Králl Csaba: Álmódzások kora – (Fél) szezonon túl, tanulságon innen – 2. rész

Szlabey Zoltán munkája

BUJDOSÓ ALPÁR:

Tárlat

Időtérítő a bécsi Künstlerhausban

A bécsi Künstlerhaus-művészegyesületet 1861-ben alapították, a hozzá tartozó székházat és nagyszabású kiállítóépületet 1868-ban. Most 140 éves. A XIX. század végén az egyesület is, a kiállítási poliitika is olyan nyira konzervatív, retrográddá vált, hogy néhány művész, építész, város-tervező és iparművész, élükön Klimittel és Josef Hoffmann-nal új egyesületet, új lehetőséget keresett a korabeli modern művészet számára. Ez lett a Secession (épülete), a szecesszió és a Jugendstil művészetszemlélete, berlini és müncheni mintára.

Mára a kocka megfordult. A Secession (mint egyesület) személyes tórsalkodásban merül el, kiállítási programja elmarad a Künstlerhausé mögött. Most, a 140. évfordulón

hetven művész alkotásából nagyszabású kiállítást rendezett *zeitraumzeit* címmel. A válogatás nem volt könnyű: az egyesületnek ma kereken ötszáz tagja van, nagynevűek, idősebbek, fiatalok, hagyományokhoz ragaszkodók és gyökeresen újítók. A kiállítók között sok ismert nevet találunk, mint Heinz Gappmayrt, Angelika Kaufmann, Leo Zogmayert és másokat, de sok új művészt is, fiatalokat, akik már - sok esetben - napjaink technikáját, mint mondjuk a mobiltelefont, a televízió képernyőjét vagy egyszerűen a hozzá tartozó kábelsalátát is bevonják a műalkotásba.

Nehéz lenne a hetven művészt bemutatni. Még nehezebb a műalkotásokat vagy a jelen lévő irányzatokat,

mert - éppen a reprezentatív válogatás okán - igencsak vegyes a kép. Nekünk vagy nekem különösen érdekes, hogy Csutak Magdolna, Bécsben élő magyar képzőművész is kiállít. És nem is akármit: egy 400x200 centiméteres üveglapot, melyre egy részecske mozgását maratta, és a falnak támasztott, megvilágított üveglap vonalai a falon megduplázzák a képet. Megduplázzák, vagy egyáltalán létrehozzák, generálják?

Mindenkinek, aki Bécsben jár, ajánlhatom, hogy nézze meg ezt a kiállítást. Amilyen osztrák „sereg-szemle”, amiből esetleg még tanulni is lehet.

(*zeitraumzeit*, Bécs, Künstlerhaus, nyitva november 2-ig.)